

3. Má sa článok 107 ods. 1 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zataženie výrobcov elektrickej energie z vodných zdrojov, ktorí pôsobia v povodiach patriacich do viacerých autonómnych spoločenstiev, poplatkom za využívanie vôd, o aký ide vo veci samej, keďže zavádza asymetrický systém zdaňovania v rámci tej istej technológie v závislosti od toho, kde sa elektrárne nachádzajú, a keďže tento poplatok nemožno ukladať výrobcovi elektrickej energie z iných zdrojov, predstavuje zakázanú štátnu pomoc?

⁽¹⁾ Smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

**Odvolanie podané 14. februára 2018: PGNiG Supply & Trading GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. decembra 2017 vo veci T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH/
Európska komisia**

(Vec C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľka: PGNiG Supply & Trading GmbH (v zastúpení: J. Jeżewski, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť napadnuté uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie zo 14. decembra 2017, ktorým bol zamietnutý ako neprípustný návrh spoločnosti PGNiG Supply & Trading vo veci T-849/16,
- rozhodnúť o prípustnosti a určiť, že tento návrh spoločnosti PGNiG Supply & Trading vo veci T-849/16, ktorého predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na neplatnosť rozhodnutia Komisie C(2016) 6950 final z 28. októbra 2016 o preskúmaní výnimky z požiadaviek na prístup tretích osôb a tarifné pravidlá udelené pre plynovod Opal na základe smernice 2003/55/ES, je prípustný.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Všeobecný súd porušil článok 263 ods. 4 ZFEÚ, keď nesprávne usúdil, že rozhodnutie Európskej komisie z roku 2016 sa odvolateľky nedotýka priamo ani osobne a nie je regulačným aktom, čo vyplynulo z chybného výkladu povahy a účinkov novej regulačnej výnimky z roku 2016, pričom bol zároveň porušený aj článok 36 ods. 1 písm. a) až e) smernice o plyne tým, že neboli uplatnené predpoklady výnimky pre „nové infraštruktúry zemného plynu“ a ich splnenie nebolo skúmané spôsobom, ktorý by dostatočne umožňoval posúdiť povahu a status výnimky zavedenej na základe rozhodnutia Európskej komisie z roku 2016 a novej regulačnej výnimky z roku 2016, keďže odsek 1 nebol uplatnený na rozhodnutie Európskej komisie z roku 2016, ktoré zmenilo rozsah regulačnej výnimky z roku 2009. Všeobecný súd sa nezaoberal povahou novej regulačnej výnimky, čo ho viedlo k tomu, že nesprávne posúdil dopady rozhodnutia Komisie na odvolateľku.

Článok 263 Zmluvy bol vyložený nesprávne, keď bolo konštatované, že odvolateľka nebola priamo dotknutá rozhodnutím Európskej komisie. Záver Všeobecného súdu, že odvolateľka nebola priamo dotknutá rozhodnutím Európskej komisie, je chybný. Názor zastávaný Všeobecným súdom nie je v súlade s doterajšou judikatúrou, v ktorej sa odkazuje na bezprostredné účinky rozhodnutia Komisie na osoby, ktoré nie sú národnými regulačnými orgánmi – adresátov rozhodnutia.

Článok 263 Zmluvy bol vyložený nesprávne, keď bolo konštatované, že odvolateľka nebola osobne dotknutá rozhodnutím Európskej komisie. Trhové postavenie odvolateľky umožňuje v predmetnej veci individualizáciu v zmysle judikatúry týkajúcej sa prípustnosti žalôb.

Článok 263 koniec štvrtého odseku Zmluvy bol vyložený nesprávne, keď bolo konštatované, že sporné rozhodnutie Komisie nie je regulačným aktom. Podľa názoru odvolateľky uvedené rozhodnutie je regulačným aktom.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional (Španielsko) 13. februára 2018 – Telefónica Móviles España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Vec C-119/18)

(2018/C 161/38)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telefónica Móviles España S.A.U.

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciálne otázky

1. Pripúšťa článok 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby ⁽¹⁾ výklad, podľa ktorého členský štát môže telekomunikačným prevádzkovateľom ukladať každoročný finančný príspevok, ako je príspevok upravený v článku 5 zákona č. 8/2009 z 28. augusta 2009 o financovaní Corporación de Radio y Televisión Española, s cieľom prispievať na financovanie Corporación de Radio y Televisión Española vzhľadom na pozitívny vplyv pre odvetvie telekomunikácií, ktorý vyplýva z novej úpravy televízneho a audiovizuálneho sektora, a najmä z dôvodu rozšírenia služieb pevného a mobilného širokopásmového internetového pripojenia, ako aj v dôsledku zrušenia reklamy a vzdania sa plateného obsahu alebo podmieneného prístupu Corporación RTVE pri zohľadnení týchto existujúcich okolností[?]:

— že na základe tejto novej zákonnej úpravy nebola v príslušnom zdaňovacom období odôvodnená, ani preukázaná existencia pozitívneho priameho či nepriameho vplyvu pre uvedené podniky,

— že uvedený príspevok sa stanovuje vo výške 0,9 % z hrubých prevádzkových príjmov účtovaných v príslušnom roku a nevypočítava sa z príjmov pochádzajúcich z poskytovania audiovizuálnych alebo reklamných služieb, zo zvýšenia týchto príjmov alebo zo zisku vytvoreného činnosťou. A to s prihliadnutím na to, že uvedený príspevok predstavuje poplatok podľa článku 5 zákona č. 8/2009 v jeho pôvodnom znení, a ktorý nemožno odôvodniť v súvislosti s príslušnou audiovizuálnou službou, pričom uvedený článok 5 je dôvodom zamietnutia žiadostí o vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu a o opravu daňových priznaní, ktoré podala navrhovateľka v rozhodnutí napadnutom v tomto konaní vo veci správneho súdnicstva, vo veci samej.

2. Je uvedený príspevok, ktorý sa ukladá telekomunikačným podnikom pôsobiacim v Španielsku v oblasti presahujúcej autonómne spoločenstvo, vzhľadom na spôsob výpočtu stanovený v článku 5 zákona č. 8/2009, na ktorý sa odkazuje, ako to vyžaduje článok 6 ods. 1 smernice 2002/20/ES primeraný?